

Όσιος Ισαάκιος, ηγούμενος της μονής Δαλμάτων, ο Ομολογητής

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο Όσιος Ισαάκιος καταγό-ταν από τη Συρία και έζησε κατά τους χρόνους του αρειανού αυτοκράτορα Ουάλεντος (364-378 μ.Χ.). Μοναχός στην πατρίδα του, μετέβη στην Κωνσταντινούπολη και εγκαταστάθηκε σε κάποια από τις μονές αυτής. Διακρινόταν για τη φλογερή πίστη και τη μαχητικότητά του εναντίον καθενός που επιβουλεύοταν αυτήν, ιδιαίτερα δε κατά των επικρατούντων αιρετικών Αρειανών. Ομιλώντας προς τους μονα-χούς και τα πλήθη δεν δίσταζε να ελέγχει και αυτόν τον αυτοκράτορα για τις υπέρ των αιρε-τικών απροκάλυπτες ενέργειές του.

Το 378 μ.Χ. συνάντησε τον Ουάλεντα, ενώ αναχωρούσε για την εκστρατεία εναντίον των Γότθων που εισέβαλαν στο Βυζάντιο, και του είπε: «Απόδος ταις ποίμναις τους αρίστους νομέας και λήψει την νίκην απονητί· ει δε τούτων μηδέν δεδρακώς παρατάξαιο, μαθήσει τη πείρα, πως σκληρόν το προς κέντρα λακτίζειν, ούτω γαρ επανήξεις και προσαπολέσεις την στρατιάν». Του ζήτησε δηλαδή, εάν ήθελε να επιστρέψει νικητής, να επαναφέρει από την εξορία τους Επι-σκόπους και να τους αποδώσει στο ποίμνιό τους, ειδάλλως θα καταστρεφόταν και αυτός και το στρατεύμά του. Ο Ουάλης όχι μόνο εκώφευσε στους λόγους αυτούς του Ισαακίου, αλλ' απεί-λησε αυτόν ότι, όταν θα επέστρεφε από την εκστρατεία, θα τον εθανάτωνε.

Ο Ισαάκιος με δάκρυα στους οφθαλμούς προσπάθη-σε να επαναφέρει τον αυτοκράτορα στην ευθεία οδό, παρακαλώντας αυτόν να ανοίξει, τις εκκλησίες των Ορθοδόξων, τις οποίες είχε κλείσει, και να επιστρέψει σε αυτούς, όσες είχε

παραδώσει στους Αρειανούς, διαφορετικά θα ηττάτο από τους αντιπάλους του και θα εκαιγόταν ζωντανός. Οργισμένος τότε ο αυτοκράτορας, διέταξε να ρίξουν τον Όσιο Ισαάκιο σε παρακείμενη, γεμάτη από αγκάθια, φάραγγα. Εξερχόμενος, όμως, σώος από τη Θεία Χάρη, προσέτρεξε προς τον αυτοκράτορα και αφού συγκράτησε το άλογο αυτού από τα χαλινάρια, τον εξόρκιζε να σωφρονιστεί προς χάριν της σωτηρίας αυτού και του στρατεύματός του. Τότε ο Ουάλης διέταξε τους στρατιώτες Σατορνίνο και Βίκτορα να συλλάβουν τον Όσιο Ισαάκιο και να τον κρατήσουν δέσμιο, μέχρι της επιστροφής του, οπότε θα τον θανάτωνε.

Στις 9 Αυγούστου του 378 μ.Χ., διεξήχθη γύρω από την Αδριανούπολη σφοδρή μάχη, κατά την οποία ο αυτοκρατορικός στρατός κατατροπώθηκε, αφού φονεύθηκαν πολλοί από τους άριστους στρατηγούς του. Ο Ουάλης, καταφεύγοντας εντός αχυρώνος, για να σωθεί, κήκε ζωντανός, μαζί με τον αρχιστράτηγό του. Όταν έγινε γνωστό το γεγονός αυτό, ο κλήρος και ο λαός περιέβαλαν τον Όσιο Ισαάκιο με μεγαλύτερο σεβα-σμό και υπόληψη και προσέτρεχαν προς αυτόν, για να λάβουν την ευλογία του, αφού δε συνέλεξαν χρήματα, οικοδόμησαν τη μονή Δαλμάτων. Εκεί προσήλθαν και άλλοι μοναχοί και ο Όσιος διήλθε το βίο του ως ηγούμενος αυτής, έχοντας κερδίσει την εκτίμηση του αυτοκράτορα Θεοδοσίου.

Ως ηγούμενος παρευρέθηκε στη Β' Οικουμενική Σύνοδο, που συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη το 381 μ.Χ., συντελώντας τα μέγιστα στην επιτυχία αυτής. Προαισθανόμενος το τέλος του, αφού διόρισε διάδοχό του τον Όσιο Δαλμάτο (+ 3 Αυγούστου), κοιμήθηκε με ειρήνη σε βαθύ γήρας το 383 μ.Χ.

(Επισκόπου Φαναρίου Αγαθαγγέλου, Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Μάϊος, σ. 460-461)